

Vil Sambandsflokkurin flyta valdið hjá lögtingsumboðunum til privatu bankarnar

Í Dimmalætting 18. október skrávar Pauli Ellefsen á fyrstu síðu grein við typisku yvirskriftini: „Grovi og loddrott ósannindir“. Í hesi grein pástendur hann, at Sambandsflokkurin ikki var í móti at hjálpa skipum úr kreppustøðu. Hann sigur, at teir høvdu uppskot, sum vóru meira rættvis, meira effektiv, og tey høvdu ikki ført við sær, at skip og skipaeigarar blivu so bundnir at Tinganesi. Viðari sigur hann: „Vit fyriløgu veðhaldsskipan í staðin“.

Í Dimmalætting 1. november skriva tvey av lögtingsvælvunum hjá Sambandsflokkinum í Vágum um júst tað sama. Ivan Johannesen greiðir væl og virðiliga frá, hvussu gjølla og álvarsliga umsóknirnar um kreppulán vóru viðgjørðar.

Fyrst blivu allar umsóknir gjølla viðgjørðar í eini nevnd av serfrøðingum, síðan viðgjørði landsstýrið umsóknirnar, og til endans legði figgjarnevndin síðstu hondina á verkið.

Út frá hesum umsitur nú Gjaldstovan lánini, sum vera útgöldin teim ymsu kreditorunum. Ivani dæmar ikki hesa mannagongd, men hevur somu áskoðan sum Pauli Ellefsen: nevnliga at landið skal veðhalda, og privatu bankarnir umsita lánini. Pauli hevur helst í álvara talað til hesi vølvni síni í Vágum, tí beint við síðuna av, høguru megin Ivan, skrávar Suni Jacobsen júst tað sama sum Ivan, bert er hansara „referat“ eitt lítið sindur øðrvísið orðað.

Kæru tit báðir oyggja-

menn minir! Ansið eftir. Latið tykkum ikki villeiða. Eg skal geva tykkum broðurráð. Latið vera við at taka meira ræði frá okkara fólkavaldu umboðum. Sjálvt um onkur hevur havt ein fyrilestur um, hvussu tit skulu forsvara lorkutu støðu Sambandsflokksins, tá hann ikki vildi vera við at loysa kreppuna hjá fiskivinnuni, so mugu tit ikki lata tykkum freistast til at goðtaka politikkin hjá Paula Ellefsen: At tá ið lögting, landsstýri og figgjarnevnd hava tikið støðu, so skulu privatu bankarnir kunna velja og vraka í millum, hvør skal fáa kreppulán og hvør ikki.

Latið ikki Paula leiða tykkum á hesa ørvitisleið. Latið okkum heldur í felag standa borg um tey rættindi, vit enna hava. Rætt-

indini til at hava fólkavald umboð til at taka avgerðirnar. Tey fólkavaldu kunnu vit skifta út fjórða hvørt ár, viðhvørt oftari, men ikki teir, sum stýra teim privatu bankunum.

Verið nú sannir demokratir — takið ikki undir við teimum, sum vilja flyta valdið frá fólkavaldu myndugleikum yvir til bankarnar, tí ta fer fólkarræðið at rilla.

Eg veit, at tit báðir eru skilamenn. Tit hava fleiri ferðir hugsað tykkum um fyrr og skift partnarar. Hugsið einaferð aftrat. Tað finnst betri møguleikar enn Sambandsflokkurin.

Takið eitt alternativ til lista B.

Veljið lista C.

Hans Jørgensen
vælvni í Vágum

Privat intitativ og sosialisering Sjálvdráttur og felagsfiskari

Niklas Mikkelsen
vælvni
í Eysturoynni

høvdu í sinari tíð. Soleiðis eru orðini sosialisma og sosialisering komin til okkara í dag.

Í stevnuskrá javnaðarflokksins stendur, at har tað privata ikki rokkur, kann tað almenna ganga á odda.

Av málum, sum skattgjalddarnir loysa í felag, skal eg nevna nokur: havnir, vegir, el-kraft, heilsuverki, postflutningur, strandferðslan, skulaskapur o.s.fr. Øll hendan sosialisering er fyrst og fremst tí privata fyrirkastunum at størsta gagni.

Um tað fer at eydnast at fáa eina væl útbýgda nutimans millumlanda sigling í lag í næstu framtíð veit eg ikki, men eitt er pura vist, at tað er privata fyrirkastun í Føroyum, sum fær størst gagn av hesum.

Tað hava næstan alla tíðina síðani vit fingi heimastýri sitið høgrog og vintraflokkar í samgongu á lögtingi og landstýri og hava verið felags um at framt ta sosialisering, sum er framd.

Eitt tað feska dæmi um, hvussu væl tað privata og tað almenna kunnu samarbeiða, er sila og laksaeling.

Við Air verður í lotuni bygd ein klekistøð til laksayngul. Støðin kann klekja eina 150.000 stykkir um árið, ta ynglið er einar 15 mánaðar gamalt, verður tað latið til hyljar hjá tí privata fyrirkastunum. Tá ynglið hevur verið í hesum hyljum í hálvt-annað tíl tvey ár, er tað blivið til umleið 400 tons av laks við sølvvirði til ca. 16 milliónir. Frá hesum skal trekkjast fóður, arbeidsløn, útreiðslur av hyljum við meira, men her verður vist umleið ein helvt eftir.

Sagt við øðrum orðum, so kann tað sosialiserað laksaynglið frá eini almennari klekistøð, bliva til stóran laks í hyljum hjá tí privata fyrirkastunum.

Mál og mið javnaðarflokksins er at skapa fyrirtættirnar fyrir framburði og menning á øllum økjum.

Vel javnaðarflokkinn 8. november.

Niklas Mikkelsen

Vit skapa einki við at sáa misnøgd ella uppæla avinsjúku

8. november skulu Føroya fólk aftur til valborðið at kjósa sær kvinnur og menn at skipa fyrir landsins stýri komandi fyra árin.

Undan einum vali er tað nú einaferð so, at nóg verður skrivað og tosað: blóðini eru á tremur, og valfundir eru kringlandi alt. Tíverri er tað ofta so, at teir, ið skriva mest og rópa harðast, ikki er teir, ið roynast frægst sum røðsmenn. Roynst verður at trúttu niður í fólk oftast ósannindir, men í teirri vón, at tað altíð vil verða onkur, ið gloypr bitanum. Men goðu veljarar, minni tykkum á søguna um tomu tunurnar.

Eín flokkur, ið hevur staðið fyrir stórum og djúpum høgum, er javnaðarflokkurin, og man hetta vera besta prógv fyrir, at dugur er í flokkinum, tí gamalt er, at hann, ið ongan avinsmann-eigur, er lítið verður.

Síðstu 22 árin hevur javnaðarflokkurin átt røðsmannin í tey 18, og saman um tikið mugu vit øll ásanna, at væl er stýrt. — Ongantið í søgu landsins eru so nóg stíg tikin á framburðsleið sum júst hesi árin. Ongantið hava so nógvar hendur verið í vinnu.

Ongantið hava møguleikarnir hjá privatum og almennum verið so góðir. Ongantið hava tey gomlu, sjúku og minni mentu haft

Niels Pauli Thomsen
vælvni
í Suðuroy

so góðar umstøður sum júst hesi árin.

Ikki hevur altíð verið lætt at verið teir, ið hava sitið við ábyrgd, men hóast mangar vánaligar tíðir, og hóast skitin og útspillandi orð frá avinsmonnum, er væl komið burturúr.

Tann stóri trupulleiki, høvðsvinna okkara er komin í orsakað av avmarkingum so at siga alla staðni, er eisini loysur ár um ár við samráðingargægni javnaðarmanna.

Sjálvt um stór stíg eru tikin, er enn langt eftir á mál hjá javnaðarflokkinum, og fari eg her at nevna nokur av teimum málum,

ið enn liggja á láni:

Vit vilja hava samtiðarskattning, vit vilja, at allur vinningur verður skattaður, soleiðis at skattabyrðan hjá teimum, ið nú gjalda skatt, minskar. Vit vilja, at almennaveitingar skulu hækkað. Vit vilja hava ein lægri pensjónsaldur, har tað er neyðugt, — og mangt annað, ið ikki eru umstøður at koma inn á her.

Hevur mangan verið trupult at stýrt undanfarna árin, verður tað neyvnan lættari í teimum komandi. Tí er tað umráðandi, at tey, ið kosin verða, eru fór fyrir at avrika nakað, og ikki bert rópa upp við tónum orðum. At javnaðarflokkurin hevur átt og eigur kvinnur og menn, ið hava haft áreið og hava kunnað avrika nakað, er fleiri ferðir prógvað.

Her í oynni er avrikað mangt, sum hevur verið til frama fyrir okkum øll, óansæð hvar í oynni vit búgva.

Samferðslunetið hevur m.a. gjørt tað, at vit ikki eru bundin at ganga vinnuleys í eini bygd við ov litlum virksemi.

Flestu eru væl samd um, at hetta bert er tað næstbesta, men eru eisini samd um, at tað er munin betur enn fyrr.

Alt tað, sum skapt er í oynni, gevur okkum saman styrki til at koma longur fram, soleiðis at

virkssemið í oynni kann spjást enn longur út, so at hvør bygd eigur nátturligar virksmøguleikar.

Eg hoyri ikki til teirra, sum trugva upp á, at vit skapa nakað í egnari bygd ella egnari kommunu við at sáa misnøgd, við at uppala avinsjúku móti fólkinum í øðrum bygdam og kommunum.

Tað eru summir, sum hava specialiserað seg í at seta kylar í millum, reka agitation imóti øðrum oyggjarmonnum í staðin fyrir at virka sjálvir fyrir at fáa nakað av skafti hjá sær sjálvum. Hesin politikkur hevur ongantíð skapt nakað.

Bara samanhold í allari oynni kann frukta í allari oynni.

Vit hava staðið saman um javnaðarflokkinn, og hevur hann vist, at hann virkar fyrir framburði, sum festir rotur viðari og viðari inn í oynni. So vit standa sterkari saman um hann hesa ferð, so fer at ganga skjótari.

Góðu bygdamenn, oyggjarmenn og landsmenn! Vilja tit landi og fólki væl í komandi tíðum, farið so á val 8. november, og veljið javnaðarflokkinn. Tí einasta borgin fyrir, at vit fáa eitt demokratiskt og sunt samfelag, har gott er hjá øllum at vita, er ein sterkur javnaðarflokkur.

Niels Pauli Thomsen,
Hvalba